Uradni list
Evropske unije

SL
Serija L

2025/1539

25.7.2025

DIREKTIVA SVETA (EU) 2025/1539

z dne 18. julija 2025

o spremembi Direktive 2006/112/ES glede pravil o DDV, ki se nanašajo na davčne zavezance, ki omogočajo prodajo na daljavo uvoženega blaga, ter glede uporabe posebne ureditve za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga in posebne ureditve za prijavo in plačilo uvoznega DDV

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Dokazano je bilo, da se z uporabo uvozne ureditve „vse na enem mestu“ (v nadaljnjem besedilu: ureditev UVEM) obveznosti v zvezi z DDV glede uvoza lažje in bolj dosledno izpolnjujejo, s čimer je zagotovljeno, da ni izkrivljanja konkurence v škodo dobav znotraj Unije zaradi manj učinkovitega pobiranja davkov na uvoz pošiljk majhne vrednosti iz tretjih držav potrošnikom v Uniji. Glede na eksponentno povečanje uvoza je treba še dodatno spodbujati uporabo ureditve UVEM. Da bi dosegli ta cilj, bi morali biti zato dobavitelji ali domnevni dobavitelji, ki niso registrirani v ureditvi UVEM, vendar opravljajo dobave, ki se uvrščajo v okvir ureditve UVEM, praviloma dolžni plačati uvozni DDV in DDV na prodajo na daljavo uvoženega blaga v državah članicah končnega namembnega kraja blaga, za kar bi bila potrebna registracija v vsaki od teh držav članic.

(2) Da bi zaščitili davčne prihodke držav članic, bi morali dobavitelji ali domnevni dobavitelji, ki nimajo sedeža v Uniji in ne uporabljajo ureditve UVEM, imenovati davčnega zastopnika, ki bi prevzel vse obveznosti v zvezi z DDV glede vseh upravičenih uvoznih pošiljk. Vendar se ta obveznost ne bi smela uporabljati, če ima dobavitelj ali domnevni dobavitelj sedež v državi, navedeni v Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2021/942 ([3]), ali v državi s katero je država članica uvoza sklenila sporazum o medsebojni pomoči. Da bi se izboljšalo izvrševanje, je zato uporaba obveznosti uporabe davčnega zastopnika ustrezen in sorazmeren ukrep za dobavitelje ali domnevne dobavitelje, ki nimajo sedeža v Uniji in ne uporabljajo ureditve UVEM.

(3) Pogoje za imenovanje takega davčnega zastopnika za plačilo DDV bi bilo zato treba uskladiti s pogoji, ki urejajo obveznost dobaviteljev ali domnevnih dobaviteljev, ki nimajo sedeža v Uniji, da imenujejo posrednika za uporabo ureditve UVEM, da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji za pobiranje DDV na upravičeno prodajo na daljavo uvoženega blaga. V skladu s tem bi morali imeti nekateri dobavitelji ali domnevni dobavitelji, ki nimajo sedeža v Uniji, davčnega zastopnika tako za uvoz kot za prodajo na daljavo uvoženega blaga v vsaki državi članici, v kateri se take dobave opravijo. Ker pa bo država članica uvoza in država članica prodaje na daljavo uvoženega blaga ista država članica, kadar se ureditev UVEM ne bo uporabljala, v tej državi članici morda ne bo treba imenovati dveh različnih davčnih zastopnikov.

([1]) Mnenje z dne 8. julija 2025 (še ni objavljeno v Uradnem listu).
([2]) UL C, C/2024/1579, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1579/oj.
([3]) Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2021/942 z dne 10. junija 2021 o določitvi pravil za uporabo Direktive Sveta 2006/112/ES v zvezi z določitvijo seznama tretjih držav, s katerimi je Unija sklenila sporazum o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe je podobno področju uporabe Direktive Sveta 2010/24/EU in Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010 (UL L 205, 11.6.2021, str. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/942/oj).

(4) Kadar se ureditev UVEM ne uporablja, uvozni DDV za upravičene pošiljke pobere neposredno država članica končnega namembnega kraja blaga, tj. država članica, v katero se blago uvozi. Nasprotno pa je, kadar se uporablja ureditev UVEM, uvoz oproščen uvoznega DDV, DDV na prodajo na daljavo uvoženega blaga pa pobere dobavitelj ali domnevni dobavitelj in ga plača državi članici identifikacije, ki DDV posreduje zadevnim državam članicam potrošnje. Pri določanju pogojev za imenovanje davčnega zastopnika, kadar se ureditev UVEM ne uporablja, bi bilo zato treba upoštevati te okoliščine. Pri določanju pogojev za imenovanje posrednika, kadar se ureditev UVEM uporablja, lahko države članice zahtevajo jamstva, ki so ustrezna in sorazmerna s tveganji, povezanimi s posredniki in transakcijami, ki se posredujejo.

(5) Posredni carinski zastopniki imajo pomembno vlogo v postopkih uvoza pošiljk. Čeprav njihova naloga zajema predvsem carinska pravila, imajo lahko dejavno vlogo pri zagotavljanju pobiranja uvoznega DDV. Trenutno je to mogoče, kadar je posredni carinski zastopnik določen kot oseba, ki je dolžna plačati uvozni DDV. Vendar bi se lahko v skladu z ukrepi za spodbujanje uporabe ureditve UVEM, ki jih uvaja ta direktiva, posredni carinski zastopnik štel za dolžnega plačati uvozni DDV, kadar posredni carinski zastopnik deluje kot davčni zastopnik osebe, ki je dolžna plačati uvozni DDV. Ker delovanje kot davčni zastopnik za posrednega carinskega zastopnika predstavlja možnost, ne pa obveznost, je ustrezno, da se državam članicam omogoči, da posredne carinske zastopnike, ki ne delujejo kot davčni zastopniki, določijo kot solidarno odgovorne za uvozni DDV, da se zagotovi plačilo uvoznega DDV. Poleg tega bi bilo treba državam članicam omogočiti, da določijo, da so druge osebe, na primer osebe, ki so dolžne plačati carinski dolg v primeru carinskih nepravilnosti, solidarno odgovorne za uvozni DDV.

(6) V skladu z ukrepi za spodbujanje uporabe ureditve UVEM, uvedene s to direktivo, je dobavitelj ali domnevni dobavitelj sistematično zavezan plačilu uvoznega DDV. Če zato dobavitelj, domnevni dobavitelj in, kadar je to ustrezno, davčni zastopnik, ki sta ga ta imenovala, ali oseba, ki je lahko solidarno odgovorna za uvozni DDV , ne izpolni obveznosti DDV za določeno uvoženo blago, zadevno blago ne bo sproščeno v prosti promet. Da bi preprečili, da se pridobitelj sooči z negativnimi posledicami neizpolnjevanja obveznosti s strani oseb, ki so dolžne plačati uvozni DDV bi morale imeti države članice možnost, da pridobitelju dovolijo, da na podlagi soglasja pridobitelja plača uvozni DDV, ki ga dolguje dobavitelj ali domnevni dobavitelj, kadar dobavitelj ali domnevni dobavitelj ne izpolni obveznosti registracije in plačila ter kadar dobavitelj ali domnevni dobavitelj osebi, ki vloži carinsko deklaracijo, ob uvozu ni znan. Vendar bi morale imeti države članice možnost, da določijo ustrezne pogoje in postopke za uporabo te možnosti, da se prepreči, da bi plačilo uvoznega DDV s strani pridobitelja oslabilo učinkovitost ukrepa, namenjenega spodbujanju uporabe ureditve UVEM, uvedene s to direktivo. To plačilo ne bi smelo posegati v možnost pridobitelja, da od dobavitelja ali domnevnega dobavitelja zahteva vračilo uvoznega DDV na podlagi ustreznega civilnega prava. Ker je ta možnost namenjena premagovanju težav, ki izhajajo iz prehoda z odgovornosti pridobitelja na odgovornost dobavitelja ali domnevnega dobavitelja glede uvoznih pošiljk, bi morala Komisija oceniti, ali je ohranitev navedenih pravil po dokončanju carinske reforme upravičena.

(7) V skladu s posebno ureditvijo iz naslova XII, poglavje 7, Direktive Sveta 2006/112/ES ([4]) je oseba, ki je dolžna plačati uvozni DDV v zvezi z upravičeno prodajo na daljavo uvoženega blaga, pridobitelj. To je v nasprotju s ciljem, da se odgovornost s pridobitelja prenese na dobavitelja ali domnevnega dobavitelja in da sta ta sistematično odgovorna za uvozni DDV, ki se nanaša na to blago. Tudi v primerih, ko pridobitelj plača uvozni DDV, je načeloma odgovoren dobavitelj ali domnevni dobavitelj. Zato se posebne ureditve ne bi smelo več uporabljati in bi jo bilo treba črtati.

(8) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih ([5]) se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med sestavnimi deli direktive in ustrezajočimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.

(9) Ker je cilj te direktive, in sicer pospeševanje koncepta enotne registracije za DDV v Uniji, mogoče doseči le na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

([4]) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

([5]) UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

(10) Direktivo 2006/112/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2006/112/ES z učinkom od 1. julija 2028

Direktiva 2006/112/ES se spremeni:

(1) člen 201 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 201*

1. Pri uvozu je DDV dolžna plačati oseba ali osebe, ki jih država članica uvoza določi ali prizna kot osebe, ki so dolžne plačati davek.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena je dobavitelj ali, kadar je to ustrezno, domnevni dobavitelj v skladu s členom 14a(1), ki prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženo blago, ki bi bila upravičena do posebne ureditve iz naslova XII, poglavje 6, oddelek 4, oseba, ki je dolžna plačati uvozni DDV.

3. Kadar dobavitelj ali domnevni dobavitelj iz odstavka 2 tega člena nima sedeža v Skupnosti, temveč v tretji državi, s katero niti Unija niti država članica uvoza nista sklenili sporazuma o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe je podobno področju uporabe Direktive Sveta 2010/24/EU (*) in Uredbe (EU) št. 904/2010, ta dobavitelj ali domnevni dobavitelj imenuje davčnega zastopnika v državi članici uvoza kot osebo, ki je dolžna plačati uvozni DDV.

4. Kadar je uvoz blaga oproščen v skladu s členom 143(1), točka (ca), se odstavek 3 tega člena ne uporablja.

(*) Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L 84, 31.3.2010, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/24/oj).“;

(2) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 201a*

Brez poseganja v člen 201(2) in (3) in kadar osebe, ki so dolžne plačati uvozni DDV, ne izpolnijo svojih davčnih obveznosti na podlagi navedenih odstavkov, lahko države članice v skladu s pogoji in postopki, ki jih določijo, pridobitelju dovolijo, da plača uvozni DDV, ki ga dolgujejo te osebe.“;

(3) člen 204, odstavek 1, se spremeni:

(a) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Poleg tega, kadar obdavčljivo transakcijo opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici, v kateri je dolgovan DDV, in z državo, v kateri ima ta davčni zavezanec sedež, ne obstaja pravni instrument o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe bi bilo podobno področju uporabe, ki je predpisano v Direktivi 2010/24/EU in Uredbi (EU) št. 904/2010, lahko države članice sprejmejo ukrepe, da je lahko oseba, ki je dolžna plačati DDV, davčni zastopnik, ki ga imenuje davčni zavezanec, ki nima sedeža.“;

(b) doda se naslednji pododstavek:

„Z odstopanjem od prvega in drugega pododstavka tega odstavka, kadar mora davčni zavezanec imenovati davčnega zastopnika v skladu s členom 201(3), ta davčni zavezanec imenuje davčnega zastopnika kot osebo, ki je dolžna plačati DDV na prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, ki bi bilo upravičeno do posebne ureditve iz naslova XII, poglavje 6, oddelek 4.“;

(4) v členu 205 se doda naslednji odstavek:

„Poleg tega lahko v primeru iz člena 201(2) in (3) države članice določijo, da je namesto pridobitelja in osebe, ki je dolžna plačati DDV, za plačilo uvoznega DDV solidarno odgovorna druga oseba.“;

(5) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 205a*

Komisija na podlagi informacij, ki jih predložijo države članice, do 31. marca 2032 Svetu predloži ocenjevalno poročilo o delovanju člena 201(2), (3) in (4), člena 201a, člena 204(1), četrti pododstavek, in člena 205, drugi odstavek, vključno z njihovim vplivom na delovanje notranjega trga, ter oceni potrebo po ohranitvi člena 201a in člena 205, drugi odstavek, ter po potrebi pripravi ustrezen zakonodajni predlog.“;

(6) naslov XII, poglavje 7, se črta.

Člen 2

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo do 30. junija 2028. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Te predpise uporabljajo od 1. julija 2028.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 18. julija 2025

Za Svet

predsednica

M. BJERRE